

Puoli vuotta Äkäslompolossa – Suositun Hildur-dekkarin kirjoittanut Satu Rämö nauttii hiljaisuudesta ja pienen kylän tunnelmasta

Satu Rämö saapuu Jounin Kaupan yhteydessä olevaan Routa-kahvilaan posket punoittaen.

– Anteeksi, että olen vähän myöhässä! Islannissa kaikki ovat jatkuvasti myöhässä, mikä on todella ärsyttävää. Nyt sitten sorrun samaan, hän pahoittelee vuolaasti.

Rämö istahtaa pöydän ääreen kahvikupin kanssa ja vilkaisee sitten ikkunasta ulos. Aamuauringon ensisäteet valaisevat puiden latvat ja tunturien huiput kullan eri sävyillä.

– Tuntuu niin hyvältä olla täällä. Rakastan näitä tuntuireita ja järviä, hiljaisuutta ja sitä, että kuulen aamulla radiosta suomenkielistä puhetta. Kaikki tämä on kuin balsamia sielulle, hän hymyilee.

Kirjoittamisen moniosaa

Rämön nimi on monelle tuttu Islannista kertovien kirjojen yhteydestä. Suomen islantilaisimmaksi suomalaiseksikin tulleerattu Rämö on asunut Islannissa yli viidentoista vuoden ajan. Tällä hetkellä nelihenkisen perheen koti sijaitsee pienessä Ísafjörðurin kylässä Islannin Länsivuonoilla.

Vuosien varrella toimittajana ja kirjailijana tutuksi tullut Rämö on kuljettanut lukijoitaan niin islantilaisen elämänty-

lin, kirjoittamisen kuin yrittäjyydenkin saloihin. Lisäksi hän on työskennellyt myös vaikuttajamarkkinoinnin ja erilaisten viestintäprojektien parissa.

Tällä hetkellä Rämön elämä pyörii vahvasti hänen kesällä 2022 ilmestyneen esikoisdekkarinsa ympärillä. Islannin syrjäisille vuonoille sijoittuva *Hildur* nousi nopeasti todelliseksi kirjailmiöksi. Teos palkittiin vuoden 2022 toiseksi myydyimpänä kirjana sekä Vuoden äänikirjana.

Hildur-trilogia on myös yksi syy sille, miksi Rämö istuu tällä hetkellä äkäslompololaisen kahvion pöydässä aamukahvilla.

Puoli vuotta Äkäslompolossa

Idea Suomeen muutosta heitettiin ilmoille ensimmäisen kerran vuosi sitten. Rämön perhe oli tuolloin viettämässä perinteistä talvilomaansa Ylläksen seitsemän tunturin syleilyssä, kuten joka vuosi viimeisten kymmenen vuoden aikana.

Aluksi ajatus oli pelkkä vitsi.

– Joka vuosi loman loppuminen tuntui tulevan aivan liian pian ja veti mielen matalaksi koko perheeltä. Viime talvena vitsailimme, että mitä jos ensi kerralla jätettäisiinkin koko kotiinlähtö väliin

ja hiihdetäisiin täällä siihen asti, kun lumet sulaa. Siitä se sitten lähti.

Ajankohta pienelle irtiotolle osoitautui täydelliseksi, sillä Rämö kaipasi kirjoitusrauhaa dekkaritilogiansa kolmannen osan työstämistä varten. Suomessa vietetyt kuukaudet toimivat samalla otollisena aikana taustatutkimuksen tekemiselle ja materiaalin keräämiselle.

– Sanottaisiinko näin, että kolmannessa kirjassa päähenkilöt saattavat seikkailla myös Suomessa, hän vihjaa.

Kun Rämön puoliso sai luvan tehdä etätöitä ulkomailta, ja pariskunnan 7- ja 13-vuotiaat tyttäretkin innostuivat ajatuksesta, oli päätös puolen vuoden Suomen-seikkailusta sinetöity. Islannin koti laitettiin kevään ajaksi vuokralle ja perhe aloitti kuumeisen asunnon etsinnän.

– Asunnon löytäminen osoittautui haasteelliseksi, sillä kaikki asunnot ja mökit tuntuivat olevan lyhytaikaisessa vuokrauksessa koko kevätseisongin ajan. Loppujen lopuksi päädyimme ostamaan asunnon yhdessä siskoni kanssa. Keväisen seikkailumme jälkeen talo menee vuokralle, Rämö kertoo.

7-vuotias **Saila** ja 13-vuotias **Saga** aloittivat tammikuun alussa Äkäslompolon ala-asteella. Kummallekin Islan-

nissa syntyneelle tytölle suomalainen koulujärjestelmä on täysin uusi tuttavuus.

Molemmat lapset puhuvat, lukevat ja ymmärtävät suomea erinomaisesti. Kirjoittamisen kanssa sattuu kuitenkin vielä helposti sekaannuksia.

– Tytöt ovat olleet aivan innoissaan suomalaisesta koulusta. Täällä koulu alkaa tuntia myöhemmin kuin kotona Islannissa, mikä on iso ilonaihe joka aamu. Myös ilmainen kouluruoka on kirjoittanut valtavasti kehuja ja ihmettelyä.

Hiihtoladulla mieli lepää

Rämö kertoo viihtyneensä Ylläksellä hyvin. Kylän pieni koko, luonnon läheisyys ja pitkät välimatkat tuovat mieleen paljon yhtymäkohtia myös rakkaaksi käyneeseen islantilaiseen kotikylään.

– Täällä on vähän sellainen tietynlainen islantilainen mentaliteetti, jonka mukaan kaikki järjestyy. Meininki on rento ja ihmiset helposti lähestyttäviä. Se on aivan ihanaa.

Äkäslompolossa Rämön päiväohjelma pitää sisällään kirjoittamista, perheen kanssa vietettyä aikaa sekä hiihtoa. Siinä missä muu perhe viihtyy rinteessä harva se päivä, suuntaa ahkeraksi hiihtäjäksi tunnustautuva kirjailija ladulle

päivittäin. Suksien päällä vietetyt hetket ovat hänelle omaa, näyttövapaa-aikaa, jolloin mieli rauhoittuu ja ajatus juoksee vapaasti.

– Työpäivinä hiihdän noin tunnin mittaisen lenkin. Pyrin kuitenkin tekemään viikoittain myös pari pidempää, puolen päivän mittaista hiihtoreissua, hän kertoo.

Omiksi suosikkiladuikseen Rämö nimittää Äkäslompolosta Ylläksen puolelle ja sieltä Luosun kahvilan sekä Velhon Kodan kautta takaisin palaavan ladun. Toinen vakioireitti kulkee Äkäslompolosta Kotamajalle ja sieltä takaisin joko Latvamajan tai Navettagallerian kautta.

– Latukahvilat ovat ruokakauppojen ohella yksi eniten käyttämästäni palveluista. Mikään ei voita hiihtolenkin lomassa nautittujen kahvin ja munkin makua!

Kirjoittamisen ohella hiihtäminen onkin merkittävässä roolissa Rämön tulevan kevään suunnitelmissa.

– Mahdollisimman paljon kun voisi hiihtää ja kirjoittaa, se olisi täydellistä! hän naurahtaa iloisesti.

Laura

Rämö tunnustaa olevansa ahkera hiihtäjä, joka suuntaa ladulle päivittäin.